

1. Marijin cilj in tvoj cilj

»Marija je poznala in ljubila Jezusa kot nihče drug. Odlomek iz Matejevega evangelija kaže temeljno držo, s katero je Marija izrazila svojo ljubezen do Jezusa: izpolnjevati Božjo voljo: 'Kdor koli namreč uresničuje voljo mojega Očeta, ki je v nebesih, ta je moj brat, sestra in mati' (Mt 12,50). S temi besedami Jezus pusti pomembno sporočilo: Božja volja je najvišja postava, ki določi resnično pripadnost njemu. Zato Marija vzpostavi sorodstveno vez z Jezusom še preden ga rodi. Učenka in mati svojega Sina postane v trenutku, ko sprejme angelove besede in pravi: 'Glej, Gospodova služabnica sem, zgôdi se mi po tvoji besedi!' (Lk 1,38). Ta 'zgôdi se' pa ni samo sprejetje, ampak je tudi zaupna odprtost v prihodnost. **'Zgôdi se' je upanje!**

Marija je mati upanja, najbolj zgovorna podoba krščanskega upanja. Vse njeno življenje je skupek drž upanja, začeni z njenim 'da' v trenutku oznanjenja. Marija ni vedela, kako bo lahko postala mati, a je popolnoma zaupala skrivnosti, ki se je začela izpolnjevati, in postala je žena pričakovanja in upanja. Nato jo vidimo v Betlehemu, kjer se tisti, ki ji je bil oznanjen kot Odrešenik Izraela in Mesija, rodi v revščini. V templju v Jeruzalemu ji je ob Simeonovem in Aninem veselju obljubljen tudi meč, ki ji bo presunil srce, in napovedana prerokba o znamenju nasprotovanja. Marija se zave, da poslanstvo in sama identiteta Sina, presegata njeno materinstvo tudi, ko se Jezus izgubi v Jeruzalemu in se na vprašanje: 'Otrok, zakaj si nama tako storil?', izmakne materinski zaskrbljenosti ter se obrne na nebeškega Očeta.

Pred vsemi temi težavami in presenečenji Božjega načrta, se upanje Device nikoli ne omaja. **Je žena upanja**. In to nam govori, da se upanje hrani v poslušanju, kontemplaciji, potrpežljivosti, da bi Gospodovi časi dozoreli. Tudi na svatbi v galilejski Kani je Marija mati upanja, ki je pozorna in spodbuja glede človeških reči. Z začetkom javnega delovanja Jezus postane Učitelj in Mesija; in Marija gleda na Sinovo poslanstvo z veseljem, a tudi skrbjo, kajti Jezus postaja vedno bolj tisto znamenje nasprotovanja, ki ji ga je napovedal starec Simeon. Pod križem je žena bolečine in istočasno žena čuječnega pričakovanja skrivnosti, ki je večje od bolečine. Zdi se, da je vsega konec, kot da je ugasnilo vsako upanje. Tudi ona bi v tistem trenutku lahko rekla, da se obljube oznanjenja niso uresničile, da je bila prevarana; a tega ni rekla. Ona, blažena, ker je verovala, iz te svoje vere vidi, kako se poraja nova prihodnost, in z upanjem pričakuje Božji jutri. Ali mi znamo pričakovati Božji jutri ali hočemo vse danes? Za Marijo je Božji jutri zora velikonočnega jutra, prvega dne v tednu. Edina svetilka, ki se je prižgala v Jezusovem grobu, je bilo materino upanje, ki je v tistem trenutku upanje celotnega človeštva. Ali v samostanih še vedno gori ta svetilka? Ali se v samostanih pričakuje Božji jutri?

Veliko dolgujemo tej Materi. V njej, ki je navzoča v vsakem trenutku zgodovine odrešenja, vidimo trdno pričevanje upanja. Ona, mati upanja, nas podpira v trenutkih teme, težav, obupa, navideznega poraza ali pravih človeških porazov.

Marija, upanje naše, pomagaj nam iz našega življenja narediti nebeškemu Očetu prijetno daritev in vesel dar našim bratom in sestram; držo, ki vedno zre v jutri!« *(Papež Frančišek sestram kamaldolenkam na Aventinu, 21.11.2013; <http://www.mirenski-grad.si/forum>)*

1. Skušaj si predstavljati, kako je Marija najprej razumela uresničitev svojega življenjskega načrta, ter na drugi strani Božji načrt, ki jo ves čas preseneča, ki je drugačen.

Skušaj ugotoviti v čem je Božji načrt Marijinega življenja lepši od njenega?

2. Skušaj si predstavljati svoj načrt življenja in pomisli, kaj Bog od tebe pričakuje. V čem je razlika in kaj daje pravo lepoto življenju?